

+
Arbejdet med fæstningsvolden optog al tiden indtil den 14. maj?
2
JA
NEJ
+
Det skulle senere vise sig at det var dumt at lave en fæstningsvold?
2
JA
NEJ
+
Jeg kunne ikke selv lave tøndere?
1
JA
NEJ
+
Jeg kunne godt lave lys af vildsvinenes fedt?
2
JA
NEJ
+
Jeg fandt en gammel sæk med byg?
1
JA
NEJ
+
Jeg ville bruge sækken til væge i lyset?
2
JA
NEJ
+
Klimaet på øen var perfekt til at dyrke byg?
2
JA
NEJ
+
Byggen var modnet sidst i juni?
1
JA
NEJ
+
Jeg kunne fire år efter bage mit eget brød?
1
JA
NEJ
+
Jeg lavede en låge så man kunne komme igennem volden?
2
JA
NEJ

* (This marks the end of the questions - write story text below)

Jeg begyndte på den fæstningsvold, som jeg af frygt for overfald ville udbygge, så den blev meget solid og stærk. Dette arbejde optog al min tid lige til den 14. april, for det var mig meget om at gøre, at jeg kunne føle mig fuldkommen tryk. Det kostede mig et utroligt slid at fuldføre dette værk, og da volden endelig var færdig, håbede jeg, at hvis nogen tilfældigvis skulle gå i land her, ville de umuligt kunne opdage, at der lå en bolig på dette sted. Det skulle senere vise sig, at jeg havde båret mig klogt ad på dette punkt. Trods arbejdet forsømte jeg naturligvis ikke mine jagtudflugter, og

jeg gjorde stadig nye opdagelser. Jeg fandt nogle vilde duer, der ikke byggede rede i træerne som skovduerne, men i bjergets kløfter og sprækker. Jeg tog nogle unger med hjem for at tæmme dem, hvilket lykkedes for mig. Men da de blev store, fløj de deres vej, fordi jeg ikke havde noget at fodre dem med. I mine daglige husholdninger savnede jeg stadig ting som jeg i begyndelsen ikke troede, det stod i min magt at lave selv, for eksempel tønder. Men først og fremmest savnede jeg lys, for så snart det blev mørkt her, var jeg nødt til at gå i seng. Jeg fandt omsider ud af at forme en lille lerskål, som jeg tørrede i solen, og fyldte den med talg fra de geder jeg skød. Med en væge af værk havde jeg nu en belysning, der i mangel af bedre kunne gå an, skønt den ikke kunne sammenlignes med lysstyrken fra et almindeligt lys. En dag, da jeg søgte mellem mine ting, stødte jeg på den sæk, der havde været fyldt med byg til hønsene på skibet. Der var ikke meget andet end støv og avner tilbage i bunden i sækken, og da jeg skulle bruge sækken til noget andet, rystede jeg den ud på den ene side af barrikaden, helt inde ved klippen. En måneds tid senere opdagede jeg, at noget grønt var begyndt at spire frem, og til min forbløffelse så jeg senere på aksene, at det var byg. Da jeg vidste, at denne kornsort ikke egnede sig til dyrkning i dette klima, blev jeg ligefrem bevæget. For mig var det, som om Gud ved et mirakel havde ladet dette korn skyde op her blot for at hjælpe mig i min tilværelse på den vilde og øde ø. Endnu gladere så jeg, at der var mange andre grønne spirer ved klippevæggen. Det var ris. Så gik det op for mig, at miraklet skyldtes mig selv, fordi jeg havde rystet sækken netop på dette sted, men derfor var jeg ikke mindre taknemmelig. Ethvert andet sted på øen ville de spæde spirer være blevet ødelagt af solen. Jeg gemte omhyggeligt hvert korn, da byggen og risen modnedes sidst i juni, og såede dem alle i håb om at få så stor en høst, at jeg kunne bage mit eget brød. Der skulle gå fire år, før jeg kunne tillade mig at bruge af kornet til føde, men det skal jeg senere fortælle om. Men tilbage til dagbogen. Den 14. april lukkede jeg volden helt, så jeg måtte bruge en stige for at komme ud og ind, for en låge eller en dør vil røbe min bolig.